

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Hirdetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyző szövetezet«, a »Csaktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hirdetők még elfogadták:

Budapest: Goldberger A. V. és Eekstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppolik A., Daube G. L. és társai és Herndl. Brnben: Stern M.

Hirdetők jutányosan számítatnak.

Nyilttér pótisora 10 kr.

Pénzintézeteink kötelessége.

Köztudomású dolog, hogy hazai pénzintézeteinkben rengeteg mennyiségű pénz van elhelyezve, mely hogy nem hever gyümölcsözellenül, arról bizonyosságot tesznek az évi zármérlegek és az osztalék, mit az aránylagos forgalom által teremtett jövedelemből nyújtanak az igazgatóságok a tőke tulajdonosainak. Hogy a forgalom és tőkejövdelem, az egyes intézetek keletkezésétől számítva, évenként mily arányokban növekedett, arról nincsenek biztos adataink, de annyit tudunk, hogy pénzintézeteinknek majd mindenike felvirágozott s vagyonilag biztos és jó lábón áll.

Nagyon természetesen az olyan intézetekre, melyekre a nagy közönség tart fenn, a melyeknek felvirágzásukhoz a társadalom minden rétege hozzájárul, a közélet terén bizonyos erkölcsi kötelezettségek is neheznek; melyek elől kiérni alig lehet s melyeket megtagadni elfogadható okkal nem is lehetne. Elismerjük szíves készséggel, hogy pénzintézeteink az e fajta erkölcsi kötelezettségek elől nem igen szoktak kitérni s anyagi erejükhöz mérten hozzájárulnak minden nemes jótékony, emberbaráti intézmény és egyesület segélyezéséhez, hogy mondhatjuk, alig van alkotás, mely egyuttal pénzintézeteink áldozatkésztségét is ne hirdetné.

De megvalljuk őszintén, mi a pénzintézeteink társadalmi szereplését és ügy-

körét nem kizárólag a humanus cselekedetekben és a könyörület munkájában keressük, valamint hogy üzleti működésüket sem tartjuk annyira megezőrithetőnek, hogy az csak kölcsönzésekre és értékpapírok forgatására szoritkozók. A pénzintézetek nálunk az az igen szép és kulturális tekintetben igen fontos feladat vár, hogy megteremtsek a magyar gyáripari, melyre a vidéki városoknak ma-holnap égető szükségök lesz.

Mert ha vesszük, hogy az ilyen irányu tervek és kezdeményezések, melyek néhol a gyáripar megteremtését czélozták, mily indolenciával találkozott, ugy akarva, nem akarva, azt a következtetést kell levonnunk, hogy a vidéki városokban a kereskedelmet és ipart emelni egyesek kezdeményezésére épen nem lehet, hanem a tőke faktorainak kell az ügyet kezökbe venni és megvalósítani.

Hogy pénzintézeteink ez irányu törekvései milyen lanyha, az nagyon ismeretes dolog a tulságos óvatosság, mely intézeteinknél honol, azt tartja, hogy ilyen váltakozó jövedelmű üzletekbe bocsá kozni nem szabad; holott egy gyártelep létesítésénél a jövedelem bizonytalansága sokkal kisebb mérvű, mint pénzintézeteink mostani gazdálkodásánál.

Ha a fővárosiaktól eltekintve, a vidéki pénzintézetek működési körébe tekintünk, azt látjuk, hogy a nagyobb gyárak és ipar-telepek létesítése csak a pénzintézetek kez-

deményezése és hozzájárulásával éretett el. És hisszük, hogy ha pénzintézeteink jövőre még inkább levelközök eddigi elzárkozottságukat s viribus-unitis veszik kezökbe a gyáripar elhanyagolt ügyét, az okvetlenül fel fog virágozni.

A perlaki tűzoltók ünnepe.

Perlak városa az önk. tűzoltó-egyletnek díszes és tágas, a kor igényeinek teljesen megfelelő új szertárt építettett. Az új szertári épület magában foglalja a tulajdonképeni szertárt, szolgálatkást és tanács-termet, hol a gyűlések, tanácskozások és összejövetelek tartatnak, hol a titkári hivatalt illető mindennemű iratok és könyvek őriztetnek.

Fogadja érette, Perlak városa, legoda-dóbb köszönetünket:

A szertár már előbb, néhány héttel, átadatott rendeltetésének, azonban még hiányzott róla az egyházi áldás, hogy a czélának, melynek szenteltetett, »Isten segítségével« jobban megfelelhessen.

Az önk. tűzoltóegylet tagjai tehát felkérték Főtisztelendő Varga János plébános urat, hogy szertárukat avassa fel. És plébános urunk készségesen tett eleget a tűzoltók óhajának.

Az ünnepélyes aktus folyó hó 1-én tartatott meg.

A „Muraköz“ tárczája

A Mikulás.

Boldog vagyok. Aranyos élet. Én mondom. Tizenöt év. óta viseum az aranyos nyugót, s noha voltak boldogságom egén néha-néha egy kis hamar tűnő felhők: egészen véve egy telnek napjaim, hogy nem vágyom még a bolgár trónra sem. Ma különösen felelevenedik agyamban a mult memoriája. Jó kedvem van. Éppen most szavaztam meg én és feleségem a kül-és belügyi tulkiadásokat. A belügy az én reszortom, mely néha kiterjed a zárórán tuli időre is. De legyen elég. Mikulás. Mikulás. Mennyi kedves gyermeki kacsó üdődik tapsra s mennyi kis gömbölyü arczra huzódik az öröm és félsz vegyített érzelmé! Mennyi ecsetre való kép születik meg amaz idylben, mit házasesletnek neveznek.

Magam is már tizenöt éve, megünneplem a napot. Ez is boldogságomhoz tartozik és voltalkor Mikulásnak köszönhetem, hogy Hymen berkeiben oly esendes boldogságot találtam. Öreg legényke voltam már tizenöt év előtt is. Bizony az élet vihara meglehetősen letarolta bogár lürteimet. A törülködő volt az én tésüm. Aztán blazért voltam nagyon. A nőkhöz ejártam ugyan, de nem náluk mulattam akkor. Bolondnak tartottam, a ki a házaseslet nyugót veszi fel mikor a pánnya nélkül való élet az igazi boldogság. Hisz a szabadság az az elévülhetlen eszme,

melyet az emberi akarat, mint kincset őriz, mikor megvan s teljes erejével harczol utánna, ha már elveszett.

De hát minden cynicus ember nem addig cynicus, hogy ne legyen passiója. Nekem is volt. Szerettem a kis gyerekeket. A gyerekek is szerettek engem, a »bácsi«.

Ha csak tehetnék, nálam voltak. Garszon lakásom minden szabadossággal felforgatott butorait turkálhatták össze. Nem bántam.

Minél jobban eveztem a kopaszodás országa felé, annál jobban kóválygott agyamban egy gyatra gondolat. Ezek a gyerekek annyit beszéltek össze vissza, hogy sokszor megleptem magamat a mint Mariskára gondolok. Mert Mariskának hitták a lelkemet. A gyerekek csak ugy táradoztak, mikor Mariskáról volt szó. Milyen léány az, hogy oly időig tudja vinni a sziveket.

Szerettem volna látogatni tenni nálók, de nem érne az semmit, Mariskát nem látja férfivendég soha! Jobban őrizk, mint a Hesperidák kertjében az arany almákat.

Már nagyon bolondja lettem pedig a gondolatnak. Mariska volt ezemben kapucziiner mellett is. Nem esett jól semmi. A garjon-élet gyönyöreitől undorodtam. Több estét töltöttem otthon, mint künn. Hogy menjek hozzájuk? Ilyen tépelődések között hónapok teltek. December hatodikára virradtunk. Tartós esipős hideg huzódott a tájra. A Szemessy gyerekeknek veresre szitta ki orrát a fagy, a hogy kora reggel berontottak hozzám. — Jó reggelt bácsi! — Tudja-e mi van ma? — Tudom. Hatodika. Még 25 nap mulva leszen krisztus feltámadása, vagyis

nekem elseje. — Az ám, csak hogy ma van Mikulás napja.

— Igaz!

— Vajjon jön-e hozzánk Mikulás, gondolja-e bácsi!

Ettől a kérdéstől egyszerre elváltozott a lelkem. Kalamajkát táncolt a merő örömtől. Meg van a kívihető planus. Egy Mikulás előtt szabad a vásár, azt beboosztják a földi paradicsomba. A gyerekeket elbiztattam saép szóval: Várhatjátok a Mikulást. Eljön biztos! A legnagyobbnak a Gyulának meg egy névjegyet adtam a névjegyre ezt írtam a »mamának«:

„Nagyon szeretem ezeket a kis gyerekeket. Ne vegye rossz néven, de ma betolakodom családi szentélyébe, mint Mikulás. Azt hiszem szíves fogadtatásra fogok találni.“

A válasz ez volt: »Várjuk minden este.« Pompásan nyélbe ütöttem ezt a dolgot. Este csakugyan megjelentem. Várt rám az egész család, Mariska is ott állt a gyerek sorban, csak az ő piros ajkán táncolt pajkos mosoly, a gyerekek arczán a néma csudálat meg a respektustól eredő félsz czikázott váltakozva. Minden gyereknek hoztam valamit. Mariskának a leg-érdekesebbet: a szivemet.

A ki ezek után is kíváncsi tudni, mi történt, annak elég magyarázatot ad a feleségemnek parancsoló, neheztelő, szemrehányó szava. A kinek egy Stuart gallérra nem engedélyezhetvén a költséget, (hja lapos bugyeláris) ily szavakra fakadt épen e perczben.

— Ugyan minek is jöttél háttüznészöbe, te gonosz Mikulás, te.....

Verner László.

Reggel 7 órakor a tűzoltók, Tóth Sándor főparancsnok vezérlete alatt, díszben vonultak a templomba, hol ez alkalomból plébános ur ünnepies szent misét tartott. A mise végétével a tűzoltók a szertárhoz vonultak, egyuttal küldöttség hívta ujalog plébános urat a szertárhoz. A küldöttséggel megérkező plébános urat trombita harsogás és dobpergés között a tűzoltók üdvözlők sorfala fogadta.

Ezután kezdetét vette a felszentelés emlékezetes órája.

Plébános ur magára öltvén egyházi öltönyt, imádkozott, s végig haladván a szertár helyiségein, szent vízzel hinté meg azt. Ezen perczek alatt mozsarak durrogása hirdeté mindeneknek, hogy a »S e g i t s é g - n e k h a j l é k á t I s t e n i s m e g á l d o t t a ; h o n n a n , h a v é s z . v a g y b a j s z á l l a p o l g á r o k h a j l é k á r a , s e g i t s é g i n d u l . » E g y e s ü l t e r ö v e l e » a z ő s z á m u k r a i s . E z u t á n p l é b á n o s u r b e s z é d e t t t a r t o t t a t ű z o l t ó k k o z . Ü d v ö z ö l t e ö k e t , m i n t a k i k ö n k é n t á l l o t t a k a p o l g á r o k j a v a i n a k v é d e l m é r e .

Az ünnepélyen jelen voltak az összes városi előjáróság, többen mások s a tűzoltóság összes tisztjeivel.

Délután a tűzoltók sikerült mulatságot rendeztek Ottokon, melyen megjelentek még Főtiszt. Varga János plébános, Grész Alajos ügyvéd, és Verly Ferencz urak, a városi előjáróság és még számosan.

A perlaki önk. tűzoltóegylet 1875 ben alakult, tehát Muraköznek legelső és legrégibb tűzoltó. A régi gárda azonban már jól megfogyott; kevesen, s csak 13-an vannak még, kik azóta jóban, rosszban osztozkodva, kitartanok ernyedellenül. A többiek nagyrészt mind meghaltak, de ezek még tartják magukat, s tartsa is őket az Isten! Tapasztalataik nekünk ijabbaknak használnak, de hasznára válik Perlak városának is a vész idején. Mi nem adhatunk más jutalmat, hát fogadják ezek az elismerés és a hála virágát, kik több mint 23 nagy tűzben tüntették ki magukat.

Ezek a következők: Ujlaky Boldizsár, Glavina András, Málek János, Balázs János, Glavina János, Glavina György, Brumecz Lénárd, Lilek Károly, Csonkás Ferencz, Csonkás József, Novák János, Ktalcsecz Károly és Filipács Ágoston.

A felszentelési ünnepély folytatását, de inkább ezek ünnepelését jelezte a délutáni mulatság.

A mulatságon számos felköszöntőt mondtak. Varga János perlaki plébános ur az öreg tűzoltókat élte; Grész Alajos szintén a tűzoltókra emelte poharát (s hogy szavainak másképp is nyomatékot adjon, maga fél hektoliter borral járult öreg tűzoltóink ifjúlánghevének oltogatásához.)

Igen szép, lelkesült hazafias felköszöntőt mondott Glavina András városi- és tűzoltóegyleti pénztáros. Lelkesedéstől lángoló arcczal és gyujszavakkal buzdította horvát ajku társainkat, hogy legyenek mihamar ne csak szívben, de nyelvben is magyarrá, s neveljék azzá fiaikat is.

Muraköz legrégibb tűzoltó-egylete álljon szilárdan, hivatásának teljes tudatában éveig, de mégis, adja Isten, minél kevesebb alkalommal kelljen, vész idején, segítségükhöz folyamodni.

Jegyző.

Tűzoltók jubileuma.

Légrádon e hó 1 én ünnepelte meg az önk. tűzoltó-testület 10 éves fennállásának emlékét. Az ünnepély sikerének megvalósítása céljából a parancsnokság kebelében ünnepély- és mulatság rendező bi-

zottságok alakultak, kik fáradságot nem ismerő munkájukkal az ünnepélyen résztvevők általános dicséretét vitták ki maguknak, mert valóban el lehet mondani, ily egyszerű s nagyobb szabású ünnepély még nem volt Légrádon. A felső-révi kies ligetben 4 nappal előbb megkezdődött a díszes táncz hely készítése s el is készült oly alakban, hogy bármely nagyobb város mulatság rendezőinek is dicséretére válhatott volna. A város közepén levő fágas négyszögű iskolatérten egy kis tribün állítatott fel, honnét a nagy nap reggeli 6 órájában a tűzoltó-testület saját zenekara ébresztette a még álmódzó közönséget. 9 órakor a városháza udvarából történt az ünnepélyes bevonulás a rk. templomban tartott dísz-misére. A menet imponáns jellegűt és sikerét 11 pár fiatal hölgynek névszerint: Amtman Irén, Andrások Jozefin, Breuer Malvin, Draskovich Margit és Jolán, Friedfeld Klementina és Amália, Goldschmid Gizella Grünfeld Irén és Róza, Herczer Rózsika, Herencsics Mari, Hirschl Paula és Olga, Kuzmics Etel és Vilma, Koprivnik Mari, Misner Klementina, Neusinger Hermin, Spitzer Fáni, Szilvágyi Erzsé és Wortmann Ilona kisasszonyoknak köszönhetni, kiknek ily számban volt ünnepélyes megjelenése önkéntelenül felkötötte a szép iránt érdeklődők figyelmét, a mint a zenekar indulóra szabályosan lépdelték egymásután. A mise után, a melyen az iskolás gyermekek két hangon s magyarul énekeltek s a zenekar is fungált, a városház tanácstermében díszgyűlés tartott a közönség élénk részvétele mellett. Ezután következett az ünnepély legfontosabb mozzanata, a tíz évet szolgált tűzoltók kitüntetése a szolgálati érdemmel. A kitüntettekhez intézett beszédekből csak azt kívánjuk ismételni, hogy viseljék fáradságuk jutalmát erőben, egészségben még igen, de igen sokáig! Az ünnepélyes megható aktust a társas ebéd követte, melyen számos s kellemes tósztok voltak hallhatók. Legelőbb a kotóri tűzoltók érkeztek meg testületileg, s 3 óra után pedig a domboruiak saját jól iskolázott zenekarral. A vonaton szintén érkeztek N-Kanisáról, jöttek a testvér Horvátországból is, a kik előtt d. u. fél 5-kor sikeresen megoldott a kitűzött gyakorlat. Egy kis pihenés után ünnepélyesen a domborui zenekar közreműködése mellett, a táncz helyre vonult ki az egész közönség. Megkezdődött a táncz, 2 zenekar futta, a harmadik húzta a talp alá valót, mit csak a tűzijáték szakított meg egy kis időre. Igen sokan voltak itt; az első négyest 26 pár járta. A hölgyek éjjel után kezdtek oszladozni, míg a kitartóbb férfiak a kora reggel is kinn találtak.

A mulatságon felülfizetni kegyesek voltak: 50 fr. Főtiszt. Gadó Mátyas 3 frt 50 kr. Hermán Ferencz 3 frt. Starzsinszky György 2 frt 50 kr. Dénes Jenő 2 frt 50 kr. Kollay Rókus 1 frt 50 kr. Goldschied Józsefné 1 frt 25 kr. Rozenthal Miksa, Neusinger Béla, Murkovicz Ferencz, Löke N., Berényi Béla, Weisz Vilmos, Abeles J., Masznyák Gyuláné 1—1 frt, Kohn Károly, Spiegel és társai, Mikler Győző 75 75 krral, Dominics N., Medved Lajos, Weisz Mór, Herczer Mór, Sternad N., özv. Neusingerné. Amtmann János, Kránitz Károly, Gadó Lajos, Hajdinyák István, Főtiszt. Vogrin János, Kasztl Jakab, Friedfeld Miksa, Fürst N., Lenkei Zsigmond, Lausch Lipót, Wortmann Mór, Stefics N., Salamon Ferencz, Goldschmid Fülöp, Fesztl Antal, Grangya Emil, N. N. 50—50 krral, Hirsch Ármán, Ferenczy Kázmér, 25 krral, Kasztl Géza

20 krral és Pataki Viktor 10 krral. A nemes szívű adakozók fogadják ez uton az egylet öszinte köszönetét!

Különfélék.

Kérelem. Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a harmadik negyed alkalomával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

Csáktornyai községi elemi népiskola értesítője az 1893-94. tanévről (XXV. évf.) Közli Jenei Gusztáv igazgató tanító. Tartalma: Adatok az intézet történeléhez, A könyvtár, Az iskola felügyelőség, Tan-testület, Tantárgyak, Tanulók névsora és érdemjegyei, Statisztikai adatok, Tudósítás a felvételre nézve. A tantestület 8 rendes tagból és 5 hitoktatóból állott. A tanulók száma 477, még pedig 244 fiu és 233 leány; anyanyelvre 120 magyar, 262 horvát és 95 német; vallásra nézve 397 róm. kath, 106 izr. 3 ágostai és 1 ev. ref; helybeli volt 407, vidéki 70.

— **Perlaki** magy. kir. áll. elemi iskola értesítője az 1893-94. tanévről (VI. évf.) Közli Tóth Sándor igazgató tanító. Az értesítő a horvát ajku népre való tekintetből magyar és horvát nyelven jelent meg. Tartalma: Iskolai hatóság, A tanév története, Tantestület, Érdemsorozat, Statisztikai adatok, Faiskola, Értesítés. — A tantestület tagjainak száma: 11. A tanulók száma 497; anyanyelvre nézve 23 magyar, 474 horvát; római kath. 488, izr. 9.

— **Csáktornyai** áll. segélyezett községi elemi iskola értesítője az 1893-94. iskolai évről. Szerkeszté Pálya Mihály igazgató. Tartalma: Adatok az iskola történetéhez, Az intézet felügyelő hatósága, A tanító-testület, Tantárgyak, Tananyag, Tankönyvek, Érdemsorozat, Statisztika, Tanszerek, Zrinyi-önképzőkör, Jutalmazás és segélyezés, Felvétel. — A tanári testület 7 rendes tagból és 2 hitoktatóból állott. A tanulók száma 109; nyelvismeret szerint: magyar 4, magyar-német 7, magyar horvát 39, magyar-német-horvát 59; vallásra nézve: róm. kath. 71, izr. 34, evang. 4. Elégtelen osztályzatot nyert 24, közülők javíthat 7.

— **Sarkóczy Sándor** csáktornyai, jóhírneke örövid zenekara e hó 10. én hosszabb körutra indul Stayerba, Pettau, Gráz, Gleichenberg, Radegund, Klagenfurt, Laibach, Cilli sat. helyeket szándékoznak felkeresni. Utra induló zenészeink holnap, hétfőn a Baumhack féle vendéglő kerti helyiségében tartják bucsu-estélyüket, a mire felhívjuk a t. közönség szives figyelmét!

Szerencsétlenül járt csolnakszék. A múlt hó 28-án a légrádi jegyzőség harmad magával csolnakszékbe szállt abból a célból, hogy megtanulja az evezés fortélyait a sebesen folyó Drávan. Egy ideig sikerült is a csolnak ide s tova irányítása, de egyszer az evező lapát oly módon került a csolnak alá, hogy Verth József jegyzőségét bele rántotta a folyóba. Leirhatatlan volt a másik két ember ijedelmé, a mint a habok közt elmerült segédt eltűnni látták. A lélekjelenlétüket el nem vesztő két embernek sikerült a tudoklót kimenteni ki az esés következtében, miután, a csolnak alá került, erősen megsérült mellén s kénytelen orvosi segélyt is igénybe venni. Ugy hisz-

szük, legalább egy időre nem fogja a csolnakázás, illetve evezés fortélyait a sebes Dráván tanulmányozni. E szerencsétlenség az egész városban sajnálkozást kellett a derék fiatal ember iránt

— **Égiháboru, szerencsétlenség.** Mult kedden éjjel 11-12 óraker Cserencsóc és Rác-Kanizsa közt óriási égiháboru dühöngött, a Lendva s Cserencsóc között fekvő Jula majorba háromszor egymásután csapott be a villám, mely felgyújtotta a gazdasági épületeket. Bennégett 14 darab ló és 18 darab szarvasmarha. Ámon Jakab bérlő 6000 frt. kárt szenvedett.

— **Szerencsés betörés.** Folyó hó 26-án déli 12-1 óra között eddig még ismeretlen tettes hatolt be Káhn H. órá és ékszerüzletébe Zomborban és onnan a következő tárgyakat tulajdonította el: 1 nagy pecsétgyűrű két köves, oldalt levél díszszel 6-7 gr., 1 almatyngyűrű lapos 8-9 gr., 1 fehérkőves gyűrű 5-6 gr., 2 drb korálygyűrű 6-7 gr., 1 türkis 4-5 gr., 4 drb lapos jegygyűrű, 4 drb félgömb jegygyűrű, 2 gyémánt gyűrű egy köves, 23 drb különféle gyűrű almatin és egyéb kövekkel kirakva; összesen 41 drb gyűrű, 1 arany Sw. A. R. férfi zsebóra, 3 drb Sw. A. R. Tulla férfi zsebóra, 2 drb Orania Sw. A. R. férfi zsebóra, 4 drb Orania A. Sw. férfi zsebóra, 3. drb Sw. cl., 1 ezüst nyitott női zsebóra, 1 Sw. cl. női zsebóra, 1 fekete acélnői zsebóra, 2 arany karperecz sima, 1 ezüst varró eszköz, összesen érték körülbelül 500-600 frt. Felkértem tehát a t. zálogházak és a n. é. közönség, hogy alkalomadtán a zombori rendőrkapitányságot vagy a tenti céget értesítsék.

Országos vásárunk a mult szombaton közepes eredménnyel folyt le, népesség tekintetében sem volli az valami kiváló. Az állat-vásáron a helybeli forgalom emelkedett ki szembetűnően, míg a külföldi és vidéki jószágkereskedők most igen gyéren voltak képviselve. mit főleg annak kell tulajdonítani, hogy környékünkön a közelmúlt napokban sok vásár volt úgy hogy a vásár eredményét ebből a szempontból vizsgálva, még kielégítőnek lehet mondani. Ló- és szarvasmarha vásáron körülbelül 700 drb jószág lett eladva, melyek közül Gutorföldre 2 és Puntivánba 3, Riedba 10 drb szarvasmarha lett aznap elszállítva; lovakból Neuburgha 3. Báltaszékre 2, Mareiba 4 darab Puntivánba 3, Franczdorba 4. Budapestre 2, Siófokra 5, Pozsonyba 5 és Csehországba 10 darab lovat adtak fej a helybeli vasuti állomáson. Az árak rendesek; vidéki kereskedők és iparosok forgalma közepes volt.

— **Hazai hírek.** Dr. Posilovic's z ágrábi érsek beigtatása ma vasárnap megy vége nagy ünnepélyesség mellett Zágrábban. — Ujpesten a mult vasárnap óriási tüzkatasztrófa volt a Wolfner-féle gyárban; a tüzvész még hétfőn reggel is nagy erővel dühöngött; az anyagi kár is rendkívüli, de 6 emberélet is áldozatul esett. — A z ország háza n az utolsó érdemleges ülést szombaton a bezáró ülést szerdán tartották ja három havi szünet előtt; a főrendház tárgyalásait 3-án fejezték be.

— **Budapesti állami ipariskola** (VIII. ker. Népezház-utca 8. sz.) a beiratások szeptember hó 1 napjától 5-ig tartanak. Az intézetbe rendes tanulókkul felvételtnek azok a 15. évet betöltött ifjak: a kik a polgári iskola, gymnasium vagy reálskola négy alsó osztályá-

ban jó osztályzatu bizonyítványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első, évfolyamának fő tantárgyait képezik, ezek: a magyar nyelvtan, számtan és algebra, mértan és mértani rajz. b) iparos-egedek és mindazok, kik az előbbi pontban kivánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő késztültséget tanusítanak. c) Rendkívüli tanulókkul felvételtnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos tanuló számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu bizonyítványuk van továbbá, kik a megkívántuló ismeretüket kellően igazolják. Általában szükséges, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalábbis azonos két havi nyári szünet alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek öt szakosztálya van u. m. az építészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fémvasipar s a faipari szakosztályok. A beiratási díj 2 frt. a tandíj félveként 10 frt. Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság.

— **Új pályatisztító.** A Párisban megjelenő „Le Génie civil” műszaki lapban közölve volt egy Quincy nevű úraltal felalalt pályatisztító leírása, melynek többféle előnye van; a mozdonyoknál és lóvonatu kocsioknál még most használatban levő pályatisztítók meg is felelnek azon célznak, hogy kisebb akadályokat elhárítanak és hogy a különben rendszeren következő ki siklást meggátolják, de nagyobb akadályoknál még sem elegendők, és például a lóvonatu kocsioknál az emberi test a pályatisztító daczára is a kerekek alá kerülhet, vagy oly vonatoknál, melyek nagyobb gyorsasággal haladnak, az illető személy a készülők lökése következtében életétől fosztatik meg. E baj elhárítása végett Quincy egy pályatisztítót talált föl, mely némely tekintetben az utcazeprőgépek seprőkészülékeire emlékeztet. Ez a sinekhez részut álló két fésűkerékből áll, melyeket az előtengely hajt és a megóvándó jármű kerekeivel ellenkező irányban forognak. A fésűk hajlítható anyaggal akként vannak bevonva, hogy az áttételi viszonyok következtében a kerekek gyorsabban forognak, mint a mozdony vagy a lóvonatu kocsi kerekei. A mondot közlemény szerint, e kocsioknál és lassabban járó gépeknél az akadály bizon oldalt tolatik és pedig a kerékkoszoruk ruganyosságánál fogva minden különös kár nélkül. Gyorsmenetli mozdonyoknál természetesen a kerékkoszorú rugalmassága sem használ és a lökés bizonyára halálát okozza a sineken fekvő embernek vagy állatnak. De a test kifelé lesz hajtva és legalább az elgázolás által nem lesz éktelentül megcsontkítva.

— **Kittüntetés.** Hazai kittäinó savanyuviztink a petánczi (tulajdonosa Vog'er József), mely évek óta sikerral versenyez a külföldi savanyuvizekkel a mostani bécsi nemzetközi tápszer és hadsereg élelmezési kiállításán a legmagasabb éremmel lett kittüntetve. Gratulálunk az újabb kittüntetéshez, mely méltóan sorakszik a már előbb nyert 8 nagy éremhez.

— **Czélserű találmányt** terjesztett Menze P. mérnök a berlini város- és közuti vasut igazgatóságá elé. Czélja, hogy mind-

egyik kocsiosztály-ablakon elhelyezendő táblán állítható számokkal kívülről azonnal láthatóvá tésessék, hogy a kocsiosztályban hány üres hely van. A berendezés gyakorlati beca féltreismerhetetlen, lényegesen megkönnyíti a helyet kereső utasnak a vonat rövid megállási ideje alatt e nehéz feladatot; továbbá fölöslegessé teszi a kocsiajtó gyakori nyitogatását, a mi főleg télen igen kellemetlen a kocsiiban ülő utasokra nézve. A vasutigazgatóság megígérte a feltalálóknak, hogy a készüléket már legközelebb használatba veszi. A szabad helyeket jelző számokat mindenesetre a közönségnek kell beállítani és látezőlag e körülmeny fogná a tervet meghusítani. Más ést azonban feltehető, hogy azon általános óhaj folytán, hogy a vasuti kocsiiban lehetőleg kevesebb szorongás legyen, a közönségben elegen fognak találkozni, a kik a kényelem és kis részét feláldozni készek és kívülről a jelző táblák számainak állítását eszközölni hajlandók lesznek, hogy a kocsiiban pl. még négy üres hely van.

— **Hungaria országos magyar vajkiviteli részvénytársaság** a címe annak a vállalatnak, mely Budapestén a magy. kir. földmívelésügyi miniszterium támogatásával egy millió korona alaptőkével legújában megalakult. Lásunk mai számában közöljük ez új, a közgazdaság terén valóban korszakot alkotó vállalatnak a gazdaközönséghez intézett felhívását, mely tudatja, hogy üzleti működését már megkezdte és hogy vajtermelésre vonatkozólag bejelentéseket elfogad, valamint hogy tejjgazdaságok berendezésére készségesen nyújt segédkezet a termelő gazdáknak. Ha más államok tejjgazdasági eredményét tekintjük, szinte csodálatos, hogy nálunk a gazdaság ezen előkelő ága, mely egy állandó tekintély és jövedelmi forrást nyújt, az állattenyésztés biztos irányba tereli és e mellett nemcsak hogy nem szorít ki más gazdasági ágat, sőt ellenkezőleg, a nagyobb és jobb trágyatermelés folytán az egész termelést még telemesen fokozni fogja.

Különösen az előrehaladottabb nyugoti államok gazdái már rég felismerték az okszerű tejjgazdaság és ezzel karöltve a jobb és nemesebb állattenyésztés előnyeit, ott már tejjgazdaság nélkül mezőgazdaság nem is képzelhető.

Bámulatos is azok termelőkéessége. Így pl. csak néhány országot emlíve: Franciaországának vajkivitele a mult évben 140.000.000 frank értékű képviselt, Schlesvig-Holstein 56.000.000 márká értékű vajot exportált, sőt a kis Dánia mult évi vajkivitele is 23.000.000 forintra rugott.

Ha még tekintetbe vesszük, hogy ezen országoknak óriási a belfogyasztása, mert mindent vajjal főznek és minden ételhez vajot fogyasztanak, elképzelhetjük, hogy a tejjgazdaság mily hatalmas tényező.

Reméljük, hogy a magyar gazda sem zárkózik el saját érdeke elől, hanem különösen most, a midőn a folyton hanyatló gabona árak, a már neveléségen alacsony gyapju árak, az úrú kivitel szünetelése, a gazdasági szeszgyárak pangása, a megdrágult munkaerő, megingatták az eddig biztosnak vélt gazdasági alapokat, érelyesen megragadja a „Hungaria” országos magyar vajkiviteli részvénytársaság által nyújtott almat és nemcsak nálunk is meghonosul a vajtermelés és vele kapcsolatban állattenyésztésünk is.

Ezt annál is inkább reméljük, mert a „Hungaria” országos magyar vajkiviteli részvénytársaság régi, kipróbált és általán ismert gazdák és kittäinó hírnevű kereskedők kezében van, kik minden tekintetben biztosítottak képesnek, hogy a működésükhöz kötött várakozásnak meg is fognak felelni.

Előre tehát, okszerű tejjgazdaság és okszerű állattenyésztés legyen jelszavunk!

FELELOS SZERKESZTŐ

MARIGTAI JOZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vnuom. — Sve pošiljke tičeće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Kuřišara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj kořtaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

za horvatskoga i magjarskom jeziku izlazeći družitveni i povučeljivi list za puk. — Izlazi svakotijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske šparkasse“, i t. d.

Historija i zemljopis.

V.

Vu prvom prekršaju ljudskom pokazala se okolost (gizda) i nevjernost s trojakom pohlepom: za telovnom nasladom, za viši nom odlike, moć i gospodstva, za imetkom. Nagon taj bil mu je vu naravi, nu miroval je pokoren milosti božjoj i nedužnoj volji. Napast se teknula: čovek počuti Bogu nad sobom i zakon njegov, počuti slobodu svoju, pak se je valjalo skloniti ili po zakonu ili mimo njega. Zlotvor prvi pogodil je pravo žilicu, mudro navinul štrunju, pak je rekel: „Biti hoćete Bogu spodobni!“ Ode krivo. I opet valja vpameti imati, da niti svemoguć Bog čoveka nemore zveličiti prez slobodne volje i privolje njegove, a prez jedne ote pogodbe, da najmre slobodom voljom prihvati zakona njegovoga. Trebalo je anda, nek čovek pregleda i vidi sam na sebi ili na drugom, i ves ljudski rod vu celu nek vidi: kaj se je dalje otel Bogu i na njega zaboravil, a sam se sebi prepućil, da vse vecma gubi cenu i grezne vu nistuvio. Um ljudski ako neveruje, vu Boga, da bude obožaval kaj česa, i ako Bogu neveruje, da bude na svoju sramotu veruval komu god kaj. Prez zakona telovna naslada da mu je ogiftala duh i tělo i potistila mu poštenje; i moć ljudska i gospodstvo ako nije gra-

djeno na božanstvenoj kręposti i jakosti, da se krši samo sobom baš kada je na vrhuncu i naponu svom. Pak jaj! kam je otišel čovek! Po gizdosti ljudi postali neljudi, mudri drugač vsakim znanjem i uminjen narodi klanjaju se kakti toboč bogovom živinam, robuje robski velika vecina, ogromna carstva babilonskó, asireko medijansko, perzijansko, macedonsko i t. d., dižu se i krše sama sobom, siloviti i jaki varši zarasli vu travu.

Pripovest ob izhodnom gręhu, padu čoveka i gręšnej njegovoj naravi, i o zveličitelju ponesli su sa sobom i začuvali vsi narodi, prem vsaki po svojem, ter vućeni ljudi broje njih raznolikih vnožinu a još se nijeden nije našel tak divji narod, da otom nebi znal pripovesti kakve takove. Tak se je preležalo vu krv, mozg i duh ljudski. Pak i je, da se vse okolo njega vrti: prez njega niti pravo razmeti Boga. niti, kaj vidimo svęta, niti čovek razumeti sam sebe i svoje sudbine; prez takvog navuka mora se tapati vu mraku, kak su priznali već starinski mudraci.

S plaćom na sv. t dojde, s plaćom sa svęta ode čovek: kaj mu je plać sudbina i zadaća? Gdo vzeme postanek i konec čoveku čisto kak psu ili jopici, pęsji mu ili jopski mora, da bude život i vsa historija. Po bistrom pako i sigurnom navuku tom razumévamo vse: i Boga i svęti sami eebe i narav, dostojanstvo svoje sudbine i konec svoj i vsu historiju ljudskoga roda.

Jezgra vsemu navuku i voej mudrosti je zapameti i obdržavati treba ova pravila (regule).

Vu vsakom čoveku živiju tri čovek, vu vsakom zametku ljudskom tri su zametka: života životinskoga, života ljudskoga, života božanstvenoga. Iz zametka ljudskoga samo je onda postal pravi čovek: ako je čovek životinju vu sebi obladal i privezal ju za red, ako mu vu razum svęti svetlo znanja, i volju uslo žiće prosvetljena delovanja, a ves duh vodi svetlost božje věre i drži spona božjega zakona. Tri su karike: prva karika Bog, druga karika duh ljudski (duhovnost, duhovni život); tretja karika tělo ljudsko. Pravi je čovek samo onda, ako se vu ovoj verugi vsaka nižja karika tvrdo drži za višju, ako je tělo pokorno razumu, razum Bogu.

Nekaže se anda jedini cilj čoveku:

Čovek, budi samo bitje živo!

Ar anda bi postal životinjsko živinče? Zahiiti bi zevsema duh, izlizala se plemeščina.

Neveli se jedini cilj čoveku:

Čovek budi samo razumno bitje!

Ar razum prez višje svetlosti izgubi vid i potemni mu se.

Neveli se jedini cilj čoveku:

Čovek, budi samo bitje za zakon i red

ZABAVA.

Husar iz Neisse.

Kada su godine 1788, Prusi sa Francezi rat vodili te sukroz fancezku provinciju Champagne marsiral, nitko nije misli, da bi se sreća mogla obrnuti i da budu Francezi već godine 1806. u Prusku došli i ov nepozvani posiet povrnoli. Dok su Prusi u Francezkoj bili, nije se svaki od njih ponašal, kak bi se bil moral i kak bi se bilo pristojalo, mekar je i kakti neprijatelj onde bil.

Med ostalemi bil je i jedan pruski husar, koj je velikom surovostju u jednu kućicu nahrupil, sve penezal i dragocienosti, koje je onde našel pobral, a na zadnje i vilahne iz posteljah u svoju torbu natrpal, jednom rieću, on je robil, kak je samo najbolje mogel, a k tomu je još zlostuvljal gazdu i gazdaricu one kućice. Jedan dečec od osam godinah prosil ga je klečeč, nek bi roditeljem barem posteljinu natrag dal, ali husar ga nemilosrodno vritne od sebe. Kćerka istih pobeži za njim te ga u dvoriću svojemj rucicama prime za dolmany te isto to prosil, ali on ju pograbi i hiti u zdenac, koj je na dvoriću stal, gde se je siromasko dieteutopilo.

Za nekoje vrieme dobi Abschied te se nastani u Neisse u Šlezkoj. On već nemisli

na surovosti, koje je kakti soldat počinil te misli, sve se je zaboravilo i preko svega već đavna trava raste.

Ali kaj se je zgodilo godine 1806? — Francezi umarširaju u Neisse, jedan mladi francuzki soldat bude nakvartireni pri jednoj vrloj gospoiji, koja ga je liepo dvorila, soldat takaj vrli i pošten ponašal se je liepo i čedno te je bil pose zadovoljan i vesel.

Drugo jutro nedođe soldat k-zajtreku. Gospa si misli: on još spava, truden je, te mu zajtrek metne k-oguju, za da bu topel, dok se soldat stane. Ali kad ga dugo iz svoje sobice nije van bilo, ide ona do vrat, odpre je stiha, da vidi, jeli mu mozbit nekaj nefali ili koj je zrok, da nedođe k-zajtreku.

I nut, mladi soldat je u sobici budan sedel na posteli sklopjenimi rukami, te je zdihaval, kak da ga je kakova nesreća našla, i niti nije opazil, kad je gospa u sobici stupila. Gospa medjutim ide tiho do njega te ga zapita: „Kaj vam se je dogodilo i zakaj ste tak žalostan?“ On sad digne glavu, a ona spazi, da su mu suzne oči, zatim joj veli: „Ovi vilahni na mojoj postelji, na kojoj sam ove noći spal, bili su osamnajst godinah mojih roditeljah u Champagne, koji su robljenjem pruskih soldatov sve svoje zgubili te siromaski ljudi postali“. Na to joj pripovieda, kak se on svega onoga još sieća i kak je njegovo srđce puno suzah. Jer to je

prl on osamgodišnji dečec, koj je husara bil slosil, kad mu je roditelje robil, a sad ovde. još je poznal je poznal posteljinu ćerlenimi bovami mirkanu, koja je negda bila njegovih roditeljah te su mirkane slove bile početne slove imena njegove matere, koje je ona sama svojom rukom na ove vilahne namirkala.

Dobra gospa, kad to čuje, vrlo se preplasi i reče, da je ona ovu posteljinu od jednoga husara kupila, koj i danas još u Neisse stanuje. — Sad se Francez odmah stane, da se odpeljati u hižu husarovu i čim nutar stupi, te negdašnjega husara sada u civilnoj opravi spazi, odmah ga prepoznal, da je to on isti.

„Jeli se vi još siećate“ — veli sad bivšemu husaru — „kak ste prije osamnajst godinah jednom nedužnomu čovieku u Champagne cielei njegov imetak u novcu i dragocienostih, a na zadnje i istu posteljinu silom vzeli te niste nikakovo pomilovanje stimi ljudmi imali, kad vas je za to jedan osam godišnji dečec klečeč prosil i — oh moja sestra?“

Spočetka se je stari griesnik hotel zpričavati, da tobož u ratu neide sve onak, kak bi moralo iti i kaj bi jeden ostavil, to ipak onda drugi odnese. Ali kad je spazil, da taj soldat je on osamgodišnje dečec te kad ga je na svoju sestru spominul, preselo mu je sve izpričavanje, nutri ga je počela saviest

Ar nebi bilo činu prave ponuke, razloga ni namjere — kaj istom poljepšava zivot, i dobromu djelu daje čenu i korunu.

Neveli se ni jedeni cilj čovėku :
Čovėk budi samo duh !

Ar ni onda nebi bil pravi čovėk. Telovnost ima se podvrći duhovnosti ; nu ne zatrti se i prestati bivati.

Slaganje razuma tvoga s vekovečnom istinom, slaganje volje tvoje s vekivečnom blaženstvom, slaganje vsega duha s vekivečnom ljepotom — budi vėra tvoja ; vu duhu ove vėre življenje budi krėpost tvoja.

Budi prilika Bogu, budeš na božanstvenu blažen !

To je kakov bi čovėk moral biti. Kakov je pak bil, povėda historija ; a kakov je, vidiš vsaki dan.

Oholost i nevjera pak trojaka ona pohota razvuždana, s druge pak strani peklena zloba i laž : to ti je, kaj se mota i trga čovėka pojedince i ljudski rod ves ; to ti je, kaj se predliče svom historijom ljudskom. Potrebno je anda to zapametiti. Krvavi je već prvi list ljudske historije ; ar je vubil brat brata. Napreduje rod umom vu vsakom znanju i razumenju ; ali po čudi i srcu lući se na dvė stranke ; bije boj dobro sa zlom, dok opačina preobladala vu vse, a promisel božja odsudi pokvareni narod na potop. Ostal je sam dobri Noe sa svoja tri sina i njihovom familijom. Druge glave, na isti ljudski rod, noseći istu staru narav plodi se i prestire svėtom, ipak vidimo, kak ga gizdost i nevjera zanose, prije razstanka grade na vekivečni si spomenek i diku turen tobož do neba, ter bi na silu radi zaljukkuti, kaj der Bog dela. Odlukom božjom zmėsal se jezik po narodnih granah i familijah, a turen nedogrđjen nazvan je bil „babel t. j. metež“. Iz gidosti je izišel, ali i jednako prešel vnoği takav babel Razišle se grane ljudskoga roda po vsem svėtu.

(Drugi put dalje.)

Umorstvo prezeša Carnotā.

Svėt stoji pod utiskom strahovite i žalostne vėsti, koja nam je stigla iz Pariza. Predsjednik francuske republike, Carnot, boraveći vu Lyonu na izložbi, vmorjen je od Talijana, anarhista Cesaria Giovannia Santa bodežem (nožem). Carnot dēli istu sudbinu, koja je prije 284. ljeta snašla najpopularnijeg francuskog kralja Henria IV. — I on, vozeći se 14. majaša 1610. vu tėsnoj vulici parižskoj, bil je napadnut bodežem ubojice Ravallaca i vmorjen, — i on je bil kak i Carnot 57 ljet star. Od onda pak vse do naših vremena opetovali su se atentati na francuske vladare, ali na sreću, nijeden nije uspil do ovog, koji je otel Francuskoj jednog od njezinih najboljih sinov.

Strahoviti ovaj dogodjaj opisuju naši vėsti onak :

Karnot (Carnot) je vu subotu vu jutro oko 10. vuru vu prataji ministra — prezesa Dupuya i svojih adjutantah ostavil Pariz ter se zapčtil vu Lyon, da pohodi tamošnju izložbu. Na banhofu vu Parizu bil je dočekan simpatičnimi uzkliki „Vive Carnot“ koji su se celim putem opetovali. Vu Dijonu, gde je cug stal, predesnik je zagrlil svoju malu vnućicu, drašestno dēte, koja je došla s roditelji, Carnotovim sinom i njegovom snehom, na banhof. Na večer stigel je predsjednik vu Lyon, gde ga je občinstvo dočekalo s entuziazmom. Sto i jeden hitec (sus) iz topa (kanona, štuka) oglasil je njegov dohodek, a jezere občinstva sprevodili su ga s banhofa vu varaš, gde su mu priredili bakljadu.

Vu nedelju pred poldan primil je Carnot službene ličnosti, koje su ga došle pozdraviti, a on vsm odgovarjal, da ga veseli kaj je opet imal priliku, da dojde vu Lyon. Generalnom vėću lyonsanom odgovoril je Carnot ovimi rėčmi, koje budu njegovom tragičnom smrtjom ostale tak značajne: „Ako sam s mog prvog koravka vu Lyonu sačuval tak zahvalnu spomen na simpatične izjave, to mi vezdašnji doček bude ostal nepozabljiv.“

Sam Carnot prikopčil je prefektu Rivauda komanderski krič počastne legije na prsa.

Med ostalimi odličnici primil je Carnot vu prefekturi i lyonskog nadbiškupa, vnoği spominjanog Coullića. Talijanski glavni konzul Basso predstavil mu je konzularni sbor, ter je izjavil želju za napredek i procvat Francuske.

Po poldan pohodi je Carnot izložbu, a na večer bil je nazožen vu trgovečkoj komori izložbenim banketu, pri kom je nazdravil velikom uspjehu izložbe. Carnot je naglasil, da vu prsinh svih Francuzah kuca jedno srce, kad se dela o časti, sigurnosti i pravica domovine. Upravo ova jednodušnost svih Francuzah zajamčuje napredovanje k uspjehu i pravičnosti, pak Francuskoj pripada, da vu tom smerju prednjaci svėtu.

Malo za 9 vurom zdigel se je Carnot, komu su entuziastično klicali, da pojde vu teater, gde se je imala glumiti „Andromacha“. Carnot je sel s prefektom Rivaudom vu prve kočije, a za njimi ministereprezeš Dupuy i druge ličnosti.

Komaj kaj su se kočije stale gibati med klicajućim narodom, kad im se je približil mlad dečko od kakvih 20 ljet star, opravljen kak jockey i vinul se je velikom spretjostjum na stepenicu. Dečko je držal papira vu vis, ter se je činilo, kak da bi hotel predati molbenicu. Nu vu papiru ie bil zamotan bodež (nož). I prviye nego li se je igdo mogel nadjati, vudril je dečko bodez vum Carnota, koji se je saguul k njemu, da primi tobožnju molbenicu, vu desnu stran trbuha, ter ga ranil vu jetra. Opazilo se je taki, kak se je prezeš bolno zrušil vu kočiji i vezda se je razpoznalo, da je počinjen atentat. Prefekt Rivaud vudril je šakom po napadaču, koji je probal bežati, ter ga zrušil na zemlju. Stotine ljudih priskočilo je pak da nije deset stražarah vzelo zločinca vu obranu, ljudstvo bi ga bilo na mestu raztrgalo.

Kad se je potlji dozvalo, da je atenta tor Talijan, došlo je do velike demonstracije pred talijanskim konzulatom, gde je skinut talijanski grb i zastava.

peći i on padne pred Francezom na kolena te nikaj nemre dalje govoriti nego : „Pardon“ !

Postovani čtevec sada misli, da bu Francez husara sciepal za njegova bezbožna diela, koja u njegovoj familiji počinil, ali tomu nije tak bilo, jer kad je poštenomu čovjeku srdce puno žalosti i tuge, da se hoće razpuknuti, onda se neželji fantiti, nego misli : Svi smo u božjih rukah te neću zlo sa zlim povrnuti. Ovak si je i Francez mislil te rekel : „Da si ti mene vritnul i zlostavljal, to ti ja odprašćam. Da si moje roditelje zlostavljal i na siromastvo del, to ti oni odprašćaju. Da si moju sestru u zdenec hitil, gde se je vtopila, to ti Bog nek odprosti !“

Stimi riečmi se ie obrnul i otišel, bez da bi mu i najmanje kakovo zlo bil činil. A husaru je po tom bilo tak pri duši, kak da bi bil na sudnjem danu pred vekivečnim sudcem stal i nebi nikakovu odsudu dobil. Poslite toga više bivši husar nije, nigde našel mira niti pokoja, u duši ga je peklo, dok za četiri mieseca nije i umro.

Navuk : U tudjinstvu nećini nikaj takovoga, radi česa se potlam nebi ufal sa dotičnimi gde god sastati, a k tomu pamti i to, da ima hudih činov, koji se nedaju labko zaboraviti i čez koje trava neraste.

Skupec kovač.

K niekomu kovaču, koj je bil na glasu skupec, dojde dietić. Kovač ga zapita, jeli je marljiv i jeli rad dela i ob malom strošku. Dietić nenavadan na takova pitanja skoro nije znał kaj bi odgovoril, ali si je mislil, da bu već vzremenom videl, kaj ta pitanja znamenuju pak je zato odgovoril, da on rad i ob malem strošku posluje.

Posto je na večer došel, išli su spavat, a ranim jutrom već majstor zbudi dietića, da ide na posel. Dietić se stane i ide u kovačnicu, gde je s-majstorom zajedno do osme ure koval, a onda je došla gazdarica te je obodva pozvala k-zajtreku, koj već pripravan na stolu stoji.

Kad su se nazajtrekivali onak nekač na pol, jer je pri skupcu kovaču jela malo bilo, veli kovač dietiću : „Zuate kaj dietić ? Mi budemo sad odmah i obedovali, za da potlam nebudemo jelom vrijeme trošili, nego budemo onda samo dalje delali.“ Dietić, koj je već previdel, kaj su ona pitanja včera znamenovala i s kim ima posla, odgovori, da mu je prav. Na to donese majstorica još jedno jelo i oni jedu dalje.

„Čekaj Ti skupec, namažem ja Tebe!“ — misli si dietić. — „Dakle sad Ti daješ obeda, po zajtreku, kad si misliš, da nebum mogel puno pojediti, a pod obedom pak bum

moral delati, za da Ti niti jedna vura nebude badava. — Čekaj malo, taki ja Tebe splatim“ — Ovak je u sebi mislil dietić i u tom su tu jednu — tobožnji obed — pojeli.

„Zuate kaj majstor ?“ — veli sad dietić. — „Kad smo već tak pri jelu, budemo za ti mar mahom i večerjali, pak nebudemo onda na večer trebali.“ — Majstru je to bilo i kak prav, jer sad baš skoro nikaj nebude mogel dietić jesti, te zove majstoricu, koja odmah još jednu zdelu krumpira, kakti za večerju donese.

Kad su i to pojeli, stanu se, te idu, majstor u kovačnicu a dietić se pričme slaćit.

„Kaj delate, zakaj se slaćite ?“ — zapita ga majstor — „Kaj neidete u kovačnicu sada ?“

„Ah Bog začuvaj“ — odgovori dietić — „Tko je ikada videl kovače po večerji delati, — po večerji se ide spat, zato i ja sad idem spat.“

Majstor je sad videl, da mu je našel, pak si je mislil : nikaj zato, zutra bum spametneši.

Ali drugi dan dojde dietić, koj si je čez noć takaj nekaj mislil, k-majstru pak mu veli : „Dragi majstor, nikaj na ovom svietu netrpi na viek, pak tak i mi dva nemremo za navek skupa ostatici : Zbogom ostanite !“

Em. Kollay.

Dok se je zbivalo ovo tragično događanje na vulici pred trgovačkom komorom, zišlo se je u teatru vugrobnoju obćinstvo, koje je čekalo na dohodek Carnotov. Obćinstvo je već postalo nestrpljivo, kaj se dohodek zateže, kad se ali na jenput razišel glas, da se je zbila velika nesreća i da je Carnot opal aldovom atentanta. Žene su preplašene začele vikati, slušbena gospoda ostavila su naglo teatra, da zeznaju. Ves Lyon bil je na nogah. O pol deseti vuri došle su pred teater kočije, vu kojih se je dopeljal minister-prezes Dupuy i prefekt Rivaud. Obćinstvo je stalo klicati „Vive Carnot“, — no Du-puy je odgovoril: „Ne kličite! Predsednik republike opal je žrtvom atentata!“

Ove su reči izazvale neopisivi utisek; sa svih stran čule su se psovke na zločinca i počelo vikati na osvetu (fantljivost). Prefekt išel je nuter vu teater, ter je iz predsedničke lože oglašil srahovit događaj. I ovdje je bil jednak potresen učinak. Obćinstvo (ljudstvo) se je razišlo uz najveću uzrujanost, nemir. Predstave nije bilo.

Medtemtoga su redari (policaji) dopeljali atentatora k redarstvu, gde je povedal, da ja 22 ljet star, rodom je Talijan, ime mu je Cesario Giovanni Santo. Govori slabo fran-ceski. Po svojoj izpovesti došel je istog jutra iz Cettae vu Lyon. Bodež, kaj ga je kupil vu Cettae, dugi je 25 centimetrov, držalo od pozlačenoga je bakra (kufra), tok od baršuna s čerlenimi i črnimi pegami.

Kad su Carnota iza atentata dopeljali vu prefekturu, videlo ga je obćinstvo naslonjenoga na naslon kočijah, blédoga, sklop-ljenih očih, rubača, nad kojom nosil veliki kordon reda počastne legije, bila je vsa krvava. Ov grozni prizor genul je ljudstvo na suze. Glavni adjutant Carnotov, general Borius, prefekt Rivaud i lyonski načelnik zdigli su Carnota s kočije, ter su ga odnesli vu prvu kondignaciju. Pridošli su prvi lyonski doktori iziskali su taki ozledu. Kad je doktor Ollier ranu doteknul lancetom, Carnot se je nekaj osvestil (k sebi došel) i slabim glasom rekel „Kakove mi boli zada jete!“ Doktori su zatim ranu zavili, ako nebi kervarenje prestalo, da budu preuzeli operaciju.

Doktori, sedem ih na broju, neprestance su se bavili poleg Carnota. Pokedob da su jetra vse više otekala, kušali su nutrešnje krvarenje, koje je preotimalo mah, prepričiti tim, da su ranu, koja je bila 12 centimetrov duga i 8 centimetra široka, umjetno razširiti, nebi li tak krv tekla van. Napokon su odprli trbuh, da podpunoma ustanove mesto ozlede i tok krvi. Črva nisu bila ozledjena, ali su jetra bila prebodjena. Operacija ipak nije nikaj hasnila, ar je betežniku bivalo od časa vse gorše. Krv nisu mogli obustaviti, a ranjenik je trpel strahovite muke.

Okolo pol noći došel je k ranjeniku nadbiskup Coulié, koj je ostal poleg njega par minut, a zatim odstranil gliboko genjen vu bližnju sobu. Kad su okolo pol jedne vure vsa znamenja odavala, da mora smrt skoro slediti, došel je nuter nadbiskup sa svojim velevikarom ter mu pružil zadnje krizmanje i zadnja otajstva. Carnot je bil vu to vréme pri svésti (pri sebi) ter je dva put uzkljknul „Je m'en vais“ (Ja sam svraíl). Doktor Poucet prigul se k njemu ter mu je prišeptnul: „Gospodine predsjednik. Vaši prijatelji su poleg Vas!“ Carnot je odgovoril slabom glasom: Njihova me nazočnost usrećuje!“ To su bile njegove zadnje reči. Malo zatim prestalo mu je kucati srce ter je on ob 1 vuri 45 minut po polnoći izdehnul.

Vu Lyonu nastalo je zaradi cèlog događaja mešanje, koje se neda opisati. Vu času atentata bil je ves Lyon sjajno razsvétljen, a kesneše vgasnule su vse svéće rakti na dan znamenje. Ljudstvo je halabućec prehadjalo po varaušu i vikalo za osvetom (fantljivost) ter je opustosila talijansku restauraciju Casati i talijanske kavane Matossi i Madeira. Dva anarkište, koji su izjavili „Dobro je izpeljano!“ malo da nije narod raztrgal. Samo kiraziri na konjih mogli su oteti srditosti obćinstva.

Zadnje vésti o attentatoru glase: Cesario Giovanni Santo rođen je vu Monte Viscontiu, vu provinciji milanskoj, star je 22 ljet. Bil je opravljen opravom od jasno smedjeg platna i isto takovom kapom pokrit. Našli su pri njem radničku knjigu. S prva nije hotel nikaj reći, kesneše je priznal, da je anahišta, ter je svoj nationale napisal na komad papira ovak: „Cesario Giovanni, Corso duca di Genova, presso distintissima famiglia Magni Francezko.“ Po horvatski: Ivan Cesario na k rzu vojvode genovskoga, pri ugledni familiji Franje Magnia.

— Vu Parizu, 30. juniusa. Obćinstvu je dozvoljen pristup k Carnotovom odru (raki). Niti dvorišće niti sgrada elisèa nemogu ni malog déla onog obćinstva primiti, koje se riva k raki. Obćinstvo (ljudstvo) stoji na jeden kilometer od elizejskih poljanah do pijaca de la Concorde.

Trgovine cvétja nemreju više nazmagati cvétja. Vsi i privatni vrti nemaju više ni cvétka. Vezda voze cvéteje iz provincije. Vènc parizkih trgovcov tak je ogroman, velik, ca ga budu vozili na posebnih kolih. Vènc strassbaržkih devojkah nosi grb (cimer) Strassburga.

Od našega kralja vènc délan vu prvog trgovini cvétja, na pantleku je napisano: „Carnotu predsedniku — Ferenc Jožef cesar i kralj. Na sprevodu budu nazočni i zastupali Austriju-Magyarsku poklisar grof Hojoš, Schneider i Musselin soldački attachéi.

Najdražesi vènc je od zadruga mladih devojkah, koj košta 4000 frankov.

Sprevod stići će o poldan vu Notre-damsku cirkvu Tu bude zvonil veliki zvon. Vu isto doba zvonilo bude vu St. Denisu kraljevski zvon, koji nije zvonil od smrti Ljudevita XVIII.

Carnot je prvi glavar zemlje, koji tada umire vu vlasti.

Žalobnu mešu čital bude kardinal-nadbiskup parizki Richard, a asistirat bude mu Msgr. Ferrata sa stolnim kaptolom.

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo naše pšotuvane predplat-nike, naj nam vu novim fertalju ljeta pred-platne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju !

Vu Pozunu, 30. juniusa.

Skupščina katolikah od preko 10.000 osobah, kojoj je predsedal knez Nikola Moric Esterházy uz grofa Ferdinanda Zichya, poslala je telegrafike pozdrave kralju i rmskomu otcu papi ter je zaključila, da se pridruži primasu i biskupom, koji budu isli pred kralja s molbom, da nepotvrdi civilnu ženitbu.

Nj. Veličanstvo car i kralj.

Njegovo Veličanstvo car i kralj odpu-toval je iz Beča vu Išli, gde je pobodil nadvojvodkinju Mariju Valeriju, vu jutro ob pol sedeti vuri zaputil se iz Išla vu Trient, gde bude ostal par danah, a zatim putoval bude vu Madonu di Campiglio, da onde sprovede s kraljicom neko vréme. Vu kraljevoj pratnji nahadjaju se glavni adjutant Grof Paar i više adjutantah i taj-nikah.

Nadvojvoda Ferencz Ferdinand.

Nadvojvoda Ferencz Ferdinand odpu-toval je sa svojim komornikom. grofom Wurmbandom i oberlajtnantom Prónayem vu Englezku, da se kraljici Viktoriji osobno zahvali za gostoljublje, kaj ga je včival vu bristkih kolonijah za svog putovanja okolo zemlje Nadvojvoda je poel preko Ostendea i Dovra, gde ga je dočekal pokli-sar grof Deym i odpratil izravno vu kra-ljevski dvor vu Windsoru, kamo je stigel na večer. Onda je odputoval odnud vu London, ter je večer,al kod princa Walesa. Drugi dan prijel je austro-magyarsku kolo-niju i obeduval je kod poklisara grofa Deyma, vu pondeljek bil je nazočen vrtvoj svekovini kod vojvode Koburga i na večer dvorskomu plesu, a v tork vu jutro oputoval bude put domovine.

Najmlajši varaš vu Ameriki.

Njmlajši varaš vu Ameriki je varaš „Perry City“. Pred pet meseci bilo je mesto, gde se denes novi taj varaš razprestira, pusto polje, na kojem su prvi šator razapeli. Malo danah zatim podizale su se tam drvene hizice, a osem dni za tim toga zapožel su zidati prvu hižu od kamena, cigla i ostalog materijala. Vu toj je hiži smješćena redak-cija i štamparna novin „Perry Daily Times.“ Opet nekoliko danah iza toga počela se zidati veličanstvena sgrada (stanje) nekog bankovskog društva i veliki jeden „hotel“. Denes broji taj varoš 17.000 stanovnikov, izprepleten je telefonskom mrežom, ima postarski i telegrafični ured i lastovito konjsku željeznicu. To je doista amerikan-ski napredak.

Bodež mešo diamanta.

Komaj kaj je Carnot izdeknul pod bodežom anarhiste Cesaria, javlja nam telegraf dva nova slučaja spodobnih atenta-tah. Vu Amsterdamu prebol je pred par dnevi anarhista Zwan svecenika Geselsapa na prodekalnici uz viku anarkija, a vu Barceloni provalil je nekakov težak vu stan civilnog guvernera, gde je próbál jiti na vrata njegovoga kabineta Delavec taj vlov-ljen. Pri njem su našli bodež. Kak je Barcelona sedišće španjoskih anarhistah, vidi se, da su oni vezda vezda odebrali na mesto dinamitz bodež (noža).

Vu Parizu, 30. juniusa.

Vu pučkoj školi vu Bussiereau pokal zuval je učitelj děci, kak je Caserio vmoril Carnota. Pri tom se je tak nespretno zane-odprtim nožem, da je 8 ljet staroga dečeca vu srce. Dečec je odmah ostal mrtev. Uči-telj se je kušal zbog toga vubiti. Roditelji su odustali od progona učitelja.

Australsko meso vu Beču.

Pred tjedan dan stigel je vu Beč prvi vagon frižkog mesa iz Australije, koje je

pred tremi meseci odnud vu zmrznjenom stanju i vu oledjenih vrećah poslano vu Evropu. Proba, da se australsko meso na vse strani svęta razaišlje, uspil je podpuno. Komisija, koja je pregledalo meso, pronašlo ga je vu izvrtinom stanju, ter je meso vu velikoj tržnici razprodano med mesare po 45 do 48 krajcarah za prvu stran, a po 60 kr. za stražnju stran. Mesari ga budu tržili po 72 kr. kilogram. Vsega skupa je stiglo 9450 kilogramov. Već včera je došla opet druga pošiljka. Meso je pive kvalitete od piptanih volov.

Stranjski cigani.

Vu Sibibinju vlovili su žandari ciganski ęereg od 13 persón. Cigani su rodom iz Srbije, ter po njihovom kazivanju putuju iz Amerike dimo. Pri njih su našli žandari, nekaj vu penazi, a nekaj vu predmetih (med ostalim i zlatnu vu lancem) vu vręd. nosti do 1350 for. i dva oštro nabita revolvera. Pokenhdob ovi cigani svojom ma'om zaslugom nisu mogli steći tuliko penez, opravdana je sumnja, da su koga orobili, stoga su uhićeni i predani kr kot, sudu vu Brodu.

Gdo želi ęa bude srećen?

Gdo želi, taj neka prvlje, nego kaj se odyazi da se oženi, posluša ova pitanja i neka prvlje na njih odgovori :

1. Kaj ti se dopada : sama zarućnica ili nj zina herbija?
2. Jeli moreš mirno čekati na zajtek?
3. Moreš li se zdržati, a da se nesrdikad je v liko pranje i da se ne ljutiš. kad je presoljena juha?
4. Jeli moreš spati kad dęte plaće? (Ovo se pitanje more upraviti i na vnoge ženske).
5. Jeli moreš zdržati, da neprotusloviš, makar i znaš. da ti imaš pravo?
6. Moreš li se zadovoljiti s tim, da uvěk tvoja reć bude predzadnja. — Ako na vse ovo odgovoriš, da moreš i tvrdo nakaniš pri tom da ostaneš, onda budeš srećen. Izvoli pak próbaj!

Velike kradje i lopovštine vu Nedelišću.

Nije moći već zamućati, a da se na javnost nedaju Dráva-Vásárhelyski dečki. Velike tatbine, po noći krić, tućnja i ostala zla dela nebuš niti v celom Medjimurju našel, kaj najdes vu Nedelišću. Pred dvemi letimi idućega jdnoga dečka, navaljil je celi čopor na večer s noži na njega, ter su ga skrvarili, dotićni je vu tom za par tjednov i vumrl. Po noći se hodi halabučec po vulicah i to traje skorom do jutra, a to nije dosta, da se cęle noći larma, nego se još i krade. Ovih dnevoov došli su zlikovci na školske i učiteljske vrte i pokrali su sadje, a ribizlina su na sekli i odneali. Prosimo vu to ime dotićne oblasti, da nas obćuvaju kakvim god načinom od toga noćnoga razbojstva, nemira i kradje.

Dobre žepne i stęne vure za fal cęne moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za falcęnu.

»The Gresham«

Pr »The Gresham« zvanom londonskom društvo (vu Čakovcu je upravništvo pri Graneru stacunar), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu vekšu ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenuto društvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi na p. 15—20 letah, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo društvo ima svoje glavno upravništvo vu Buda-peštu.

Cena žitka. — Gabona ęrah.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	—
Zab	Zob	6	—
Rozs	Hrż	4	50
Kukoricza 6	Kuruza stari	5	—
" u	" novi		
Ārpa	Jećmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga "	" žuti	4	—
Vegyes "	" zmęšan	4	—

VASUTI MENETREND

CSÁKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Perc	Gyors- pósta- ęs vegyesvonat
Kanizsa felę	Reggel	4	39	gyorsv
	Dęiben	11	39	"
	Ājje	10	07	postav.
Pragerhof felę	Reggel	5	52	vegyesv.
	Reggel	6	06	postav.
	Dęlután	4	15	"
Zágráb felę	Ājje	1	17	gyorsv.
	Reggel	6	50	vegyesv.
	Dęlután	4	20	"
Varazsdig	Este	10	17	"
	Dęiben	11	44	"
	Reggel	6	05	"
Bobára Egerszegre	Reggel	6	05	"
	Dęlután	4	28	"
	Kanizsa felę	Reggel	5	51
Dęlután		4	01	"
Ājje		1	14	gyorsv.
Pragerhof felę	Este	9	32	vegyesv.
	Reggel	4	36	gyorsv.
	Dęiben	11	29	postav.
Varazsdrol	Ājje	9	56	"
	Reggel	4	22	vegyesv.
	Dęlután	3	50	"
Zágrábból	Dęlelętt	11	17	"
	Este	9	30	"
	Dęlelętt	8	52	"
Egerszegręl Bobárol	Este	9	42	"

LOTERIA Grac 30-ga junioša 1894
24 1 33 17 49

Nyilttęr.*

Egęzsęlyem, mintá ott Foulárdokat (mintegy 450 különbözę fajban) méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig, valamint fekete, fehęr ęs szines selyemszövetek 45 krtól 11 frt 65 krig szállit — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minősęben (mintegy 240 féle dispositió ęs 2000 különbözęzin s árnyalatban) szállit póstabęr ęs vám mentesen a privátmegrendelők lakására Henneberg G. (cs. kir. udvarj szállitó) selyemgyára Zürichben. Mintak póstaforulóval küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros ęs levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Ezen rovat alatt közlęttekért nem vállal felelősęget a Szerk.

— **Előjegyzęs szőlőoltványokra!** A Nagymęltóság földmivelsęgi m. kir. miniszterium ellenőrizęse alatt álló országos szőlőoltvány telep részvénytársaság azon czélból, hogy a szőlőhirtokosságnak szőlőoltvány szükęsęletét a kívántot fajokban ęs mennyiségben fajtisztán biztosithassa, az 1895-ik ęv tavaszán készitendő szőlőoltványokra már most előjegyzęst nyit.

ęs előjegyzęsi határidő 1894. augusztus 15.

Ez előjegyzętt oltványok az előjegyzęs sorrendje szerint teljes mennyiségben fognak kiszolgálatni.

Az előjegyzęs módja ęs feltételei tárgyában bővebb felvilágositással készęsęesen szolgál alólirt igazgatóság.

Országos szőlő oltvány telep részvénytársaság
Arad-Baraczkán
Menes, u. p. Gyorok, Arad megye.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik
GLÁD FERENCZ

Hirdetęsek.

A Richter-féle Tinct. Capsici comp.
Horgony-Pain-Expeller
elnevezęs alatt igen jó hírnęvnek ęrvend. Ezen fájdalomcsillapító bedőrszólés valamennyi közsvény, osz ęs tagszaggatásban szenvedő egyéneknek az uton legyen ajánlólag emlékeztetve hozva. Ezen tinktura már 25 ęv óta, mint legmegbizhatóbb szęszér általánosan kedvelt ęs ennélfogva már további ajánlásra nem szorul. Csokely ára, üvegként 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. vagy talanoknak is lehetőve teszi, ezen kitűnő háziszornok beszerzést. Bevásárlás alkalmával a „Horgony“ védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók győgszertárához: Richter győgszertára „az arany oroszlanhoz“ Prágában vagy Torók József győgszertárához Budapest.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakis fél és 1 Kilos üveg-palackokban.

határozottan Christoph-féle lakk kéréndő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a másolás alatt is használtatásnak, mivel a keletkezett szag és a lassú, ragadozó szárítás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerültesse. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a másolást. A palló nedves tárgyakkal feltörülhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Még kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk.

sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték főtől be a palló s egyáltalán fényt is ad. Esztétikusan állítható régi vagy új pallóra Teljesen betűt minden foltot, korábbi mázolást stb; azután

iszta fénylakk (színezetlen)

új pallókra és parkettra, mely csupán fényt ad. Különösen parkettra s olajfestékek mar bemázolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, színdíjra nem főtől el a fémestét.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetdmtr. (két közepnagyságu szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9 1/2 márká. A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Miniszólamok és prop-ektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A hozzájárulást is ek-jól vigyázni a cédre s a gyári jegyre, mivel ez a több mint 1850 éve letező gyártmányt-ök-féle utánozások és hamisítjak s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága. F. Zürich. Berlin.

Csáktornyán:

GRANER TESTVÉREKNÉL.

Legjobb szerkezetű svájci zseborák.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyán,

Főtér, az új lakareképzéskészítési épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA-,
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a leg-olcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett

Falingerárak.

A „HUNGARIA“

országos magyar vajkivíteli részvénytársaság értesíti

a t. gazdaközönséget,

hogy irodáját Budapesten, Dalszínház-utca 10 sz. a megnyitotta és vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződéseket köt; a vajtvételt azonban csak f. é. október hó 1-én kezdi meg.

Ennélfogva felkérjük a t. gazdaközönséget mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelésre berendezendő tejgazdaság felszerelése tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre legalább is 8 hetet vesz igénybe.

Részletes, az egész okszert vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A „Hungaria“ országos magyar vajkivíteli részvénytársaság igazgatósága:

Báró Jósika Gábor s. k.

elnök.

Kunkal Imre s. k.

vezérigazgató.

553 1-4

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő és lapfőigazgató: HOLLÓ LAJOS dr., orsz. képviselő

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdéi tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország“ előfizetési ára:

Szerkesztőség:
VIII. ker.,
Fhg Sándor-utca
2 sz.

Egész évre . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 „ — „
Negyedévre . 3 „ 50 „
Egy hónapra . 1 „ 20 „

Kiadóhivatal:
IV. ker.,
Rostély-utca
2 sz.

548 '3-3